

at Bankinspektørens Afskedigelse er berettiget.

Vi kan imidlertid ikke stemme for den af det ærede Medlem Hr. Stauning stillede Paastand paa Overgang til Dagsordenen, men da vi, som jeg fremhævede, ikke kan have nogen almindelig Tillid til den højtærede Handelsminister, ser vi os heller ikke i Stand til at stemme imod denne Dagsorden, men vi vil undlade at stemme.

Jeg maa i øvrigt give det ærede Medlem Hr. Holstein Ret i adskillige af hans Betragtninger, ikke mindst med Hensyn til den forstaaelige Uro i Embedskredse, som det har vakt, at Handelsministeren ikke har fulgt Tjenestemandslovens § 17; thi naaar det i Realiteten er Tjenestefor-seelser, han vilde afskedige Bankinspektøren for, havde det jo været den naturlige og rette Vej at gaa.

Jeg kan tilføje, at vi forudsat, at den højtærede Handelsministvr svarer tilfredsstillende paa de af det ærede Medlem Hr. Holstein stillede Spørgsmaal, ogsaa vil afholde os fra at stemme for den af det ærede Medlem Hr. Dahlgaard stillede Paastand paa Overgang til Dagsordenen, men at vi, hvis den højtærede Handelsministers Svar ikke er tilfredsstillende, ser os nødsaget til at stemme for denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen, da den forekommer os sagligt at sætte Fingeren der, hvor den skal sættes, fordi den ikke i og for sig udtaler en Beklagelse af det reelle, Bankinspektørens Afskedigelse, men af den uheldige Fremgangsmaade, der er valgt ved Afskedigelsen, efter hvilken der ikke mere er nogen fast Grænse for, i hvor stor en Udstrækning Tjenestemandslovens Bestemmelser skal overholdes; thi selv en skyldig Mand, maa dog have Ret til at forsvare sig.

Ordføreren for Forespørgerne (Stauning): Jeg kan ikke anerkende Rigtigheden af det ærede Medlem Hr. Holsteins Formodning om, at det vilde være besværligt og langvarigt at faa en ordentlig Banklov gennemført; thi allerede inden Valget den 2. December 1926 var en Banklov vedtaget i Folketinget med Tilslutning praktisk talt fra alle Sider, hvorefter den oversendtes til Landstinget, hvor der, saa vidt jeg forstod Stillingen, kun var Divergens paa et enkelt Punkt, og her var der endda Enighed om, hvad der skulde sættes i Stedet. Det er derfor ret uforklarligt, at denne Sag, om hvilken der var saa fuldkommen Enighed, og som vilde

være af megen Betydning for Befolkningen, under dette Ministerium er fuldstændig henlagt. I dette, at den nuværende Handelsminister har standset Arbejdet for en forsvarlig Banklov samtidig med, at han er skredet til Afskedigelse af den Bankinspektør, der jo utvivlsomt, hvis der er Grund til Anker paa et eller andet Punkt, netop har savnet en sikker og betryggende Lov som Grundlag for sin Virksomhed, kan jeg ikke se andet end et talende Indicium.

Den højtærede Handelsminister spurgte, hvor der fandtes noget om min Afgørelse om Bankinspektøren? For saa vidt der findes Afgørelser, findes de vel i Ministeriet, men al den Stund jeg ikke kom til det Resultat, at Bankinspektøren skulde afskediges, har jeg jo ikke skrevet noget. Kun hvis han skulde afskediges, havde der været Anledning for mig til en saakaldt Resolution om Sagen, men da jeg derimod kom til det Resultat, at der ikke var Grund til at foretage noget overfor Bankinspektøren, var der fornøftigvis ikke Grund til at skrive noget.

Hvad Sagens Realitet i øvrigt angaar, skal jeg ikke paa ny fordybe mig i de enkelte Ting, som den højtærede Minister atter talte om, idet det forekommer mig, at de Paastande, der Gang paa Gang er fremsat om Bankinspektøren og hans Forhold til de paagældende Banker, ikke vejer uhyre stærkt, eftersom de paa afgørende Punkter er gendrevet af den afskedigede Mand, og idet jeg fremdeles henholder mig til, at man ikke uden at vise Vilkaarlighed saaledes kan gribe et Par Sager ud af Bunken og paa Grundlag deraf give sig til at undersøge og domfælde en Mand. Med Hensyn til de Forhold, under hvilke Bankinspektøren, om jeg saa maa sige, er kommet paa tværs af den nuværende højtærede Handelsminister, er det altsaa nu oplyst, at der er saadanne to Tilfælde. Hvor meget den højtærede Handelsminister har vidst om sit Engagement og sit Engagementsforhold i den nævnte Bank, kan jeg naturligvis ikke vide noget nærmere om, og det vedkommer mig for den Sags Skyld heller ikke i dette Øjeblik, vi kan jo altid vende tilbage til de nærmere Enkeltheder i denne Sag, hvis der endnu maatte være dunkle Punkter, hvad jeg erkender, der maaske kan siges at være. Naar den højtærede Handelsminister spørger mig, hvorfra jeg har mine Oplysninger, saa skylder jeg jo neppe noget Svar herpaa, jeg plejer ikke at ud-